

tiet i uddannelsesinstitutionerne ikke fungerer tilfredsstillende i øjeblikket.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at fremme af demokrati i uddannelsesinstitutionerne – demokrati forstået på den måde, at det gælder alle ansatte, og det gælder elever og studerende – skal styrkes. Det er vi enige i. Vi er også enige i, at demokratiet, som det er i øjeblikket, ikke fungerer særlig tilfredsstillende.

Det er der mange forklaringer på. Man kan sige, at noget af konstruktionen kan forklare noget. Vi mener, at den konstruktion, man f.eks. har i ungdomsuddannelserne med udefrakommende som ret afgørende i en bestyrelse, ikke er en konstruktion, som nødvendigvis er den rigtige. Derimod synes vi i høj grad, at når det drejer sig om folkeskolen, er det meget godt, at forældrene i bestyrelsen har stor indflydelse.

Vi mener også, at elever og studerende i langt højere grad kunne inddrages. Vi ved godt, at det er et problem under alle omstændigheder at få elever og studerende inddraget, fordi det er et spørgsmål om tid, det er et spørgsmål om, hvor længe de skal være i uddannelsesinstitutionerne. Man kan sige, at i folkeskolen er det lettere at inddrage dem, fordi de er der længe. Derimod er det lidt sværere, når det drejer sig om f.eks. tekniske skoler.

En af grunnerne til, at det er svært at inddrage eleverne og studerende, kunne være, at de måske ikke føler, at de har den tilstrækkelige indflydelse. Vi har i Folketinget vedtaget lovgivning omkring demokrati, og det er ikke, fordi vi har en forventning om, at denne lovgivning, som vi vedtog i sidste samling, vil betyde, at der kommer en masse mere indflydelse fra elevernes side, det tror vi sāmænd ikke, og derfor tror vi, at det stadig væk er fornuftigt at diskutere, hvilken form der kan være tale om, og det her er et bud på det.

Vi har også den opfattelse, som forslagsstillerne gav udtryk for, at der ikke er tale om, at man ændrer på, at der er en ledelseskompetence overhovedet, men det betyder selvfølgelig, at ledelsen i højere grad skal dele indflydelsen med andre.

Vi har også i Folketinget vedtaget et beslutningsforslag om et udviklingsprogram for ungdomsuddannelserne, og der håber vi meget på, at der foregår forsøg. Vi skal jo ikke tage stilling til, hvilke forsøg der er, men vi håber, at man fra uddannelsesinstitutionernes side – det kan være fra de ansattes side, det kan være fra elevernes side – netop sørger for, at man får forsøg med

forskellige former for demokrati, som der også lægges op til i det beslutningsforslag, som vi vedtog, og i den betænkning, der blev afgivet ved den lejlighed.

I det ene af forslagene er der noget, som vedrører folkeskolen, og der er det klart, at uanset at vi, da den eksisterende ordning blev lavet i slutningen af 1980'erne, var imod det, så var det jo en del af folkeskoleforliget. Vi sagde nej til det dengang, og vi opfatter det sådan, at når det drejer sig om ledelsesformer i folkeskolen, kunne vi godt tænke os noget andet, men vi respekterer selvfølgelig, at der i dag er et forlig omkring folkeskolen og folkeskolens styrelse. Vi respekterer selvfølgelig det forlig, og at vi selvfølgelig ikke ændrer i det ud fra en betragtning om, at det gør vi kun, hvis der er flertal for det og enighed om det inden for forligskredsen.

Så ud fra de betragtninger kan jeg sige, at vi er enige i, at man har brug for en diskussion om, hvordan man former demokratiet i uddannelserne, og vi er også enige i, at den måde, som demokratiet foregår på mange steder, er lidt tilfældig. Det er meget afhængigt af, hvem der er ledelsen de pågældende steder, og derfor er vi enige i, at de to beslutningsforslags tænkning godt kunne bidrage til, at man fik udbygget demokratiet, men det er formentligt noget, som kræver en meget længere proces.

Uanset at nogle af de her tanker kan føres tilbage til noget, som er tænkt for en hel del år siden, synes vi ikke, at fordi nogle tanker måske er fostret for 20-30 år siden, er de af den grund forkerte. Nogle af de her tanker svarer jo også til nogle synspunkter, som ligger i nogle beslutningsforslag, som vi fremsatte i slutningen af 1980'erne, og de bliver ikke ringere af, at de samme tanker gentages i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg skal takke hr. Frandsen for indlægget. Der var ét forhold, jeg undrede mig en smule over. Jeg ved, at hr. Aage Frandsen er en meget loyal deltager i forskellige forlig her i Folketinget. Det respekterer jeg fuldt ud og kan jo ikke gøre andet, desværre.

Men det, jeg synes er interessant, er, at hvis Socialistisk Folkeparti mener, det er vigtigt, at de ansatte, alle de berørte på en institution, skal have mere indflydelse – og det er jo en central nerve i den folkesocialistiske tænkning, både på danske fabrikker og på uddannelsesinstitutioner – vil hr. Aage Frandsen så ud i det uendelige